

viný a podmaně sudelem představenstva.

Josef Jiří Kollár. Ke slavnostnímu představení jeho „Pražského žida“ v Sokolovně ve dnech 24. a 25. března 1912 píše Jos. Lad. Kühn: III. Činnost Kollárova je všestranná. Byl jedním z těch našich lidí, kteří exponují se pro vše — tam s velkým a pronikavým zdarem — onde s nezdarem. Vmyslíme-li se do dob, v nichž Kollár žil, tedy do let třicátých až sedmdesátých devatenáctého století, do dob, kdy tolik bylo ještě našich českých synů indiferentních, kdy český jazyk nebyl ještě chápán, kdy bylo potřebí popudů k pravému vlastenectví, pochopíme, jak velký úkol spočíval na divadle. Neboť je známo, že nic tak nedovede povzbudit k vlastenectví jako živé slovo — a divadlo opravdu bylo první ve vlasteneckých institucích. Dnes podivujeme se velké síle a energii Tylově, dnes připadá nám ona doba už jen jako pohádka. Ale těm velkým z dob obrozených bylo krušno žiti — jen vzpomeňte tragické pouti Tylovy. Kollár byl také z těch, kdož divadlem vychovávali. (Pokračování.)